No. 62. 1845.

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 23 Mei.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

AMERIKA.

— Wij laten hier eenige bijzonderheden volgen omtrent de aardbeving, die den 7. April te Mexico heeft plaats gegrepen. Het verhaal ontleenen wij aan den Siglo van ...

„Op het oogenblik dat wij schrijven verkeeren de inwoners van de hoofdstad der republiek nog onder de verschrikkingen, verwekt door de aardbeving van gisteren, van wier noodlottige uitwerkselen wij nog niet volkomen bekend zijn. Gisteren omstreeks 3 ure 52 minuten na den middag deden zich schokken gevoelen, welke al sterker en sterker werden. De rigting was van het noorden naar het zuiden. Zij duurden ongeveer twee minuten. De schokken waren zoo hevig, dat men dezelve nog nimmer te voren in zoodanigen graad had gevoeld en de toestand der gebouwen bewijst genoeg, dat zulks niet overdreven is. Wij bevonden ons toevallig op dat oogenblik op het groote plein, en waren getuige van een tooneel, hetwelk ons niet ligt uit het geheugen zal gaan. In een oogenblik lag de menigte, welke kort te voren rustig en onbezorgd daarhenen wandelde, op hare knieën, den Almagtige om hulp aanroepende, en angstig de schokken tellende, welke dreigden de schoonste stad der nieuwe wereld in puinhoopen te zullen veranderen. De kettingen, welke de kolonnade omringen werden hevig geslingerd, de steenen van het plaveisel sprongen uit elkander, de boomen schudden vreeselijk, de huizen en hooge gebouwen waggelden op hunne grondvesten; de groote spits, welke den top van onze hoofdkerk kroont, gierde met buitengemeene snelheid; 56 minuten over drie ure had de beweging opgehouden.

„Wij zijn bij geene mogelijkheid in staat op te geven, hoever de verwoesting zich heeft uitgestrekt. Er is geen huis of deur te vinden, welke niet de sporen dragen van deze verschrikkelijke gebeurtenis. Vele zijn gescheurd en grootelijks beschadigd, andere zijn waggelende, en weder andere geheel ingestort. De San Lorenzo-, La Misericordia-, Tompeata-, Zapo- en Victoria-straten, alsmede de groote straat hebben bijzonder veel geleden. De waterleidingen waren op verscheidene plaatsen gescheurd. Het hospitaal van St.-Lazarus ligt in ruïnen, en de kerken San Lorenzo en San Fernando hebben veel geleden. De prachtige kapel van St.-Theresa bestaat niet meer. Bij den eersten schok viel de koepel, een gebouw van buitengewone sterkte en schoonheid, en dit werd weldra gevolgd door het instorten van het gewelf onder het altaar, en daarop van het altaar zelf. Gelukkig is het aan allen die zich in deze zoo druk bezocht wordende kerk bevonden gelukt, het gevaar te ontvlugten. Gisteren avond om 7 ure waren er reeds zeventien personen onder de puinhoopen der verschillende ingestorte gebouwen gevonden, en naar het hospitaal overgebragt. Een kwartier voor en een kwartier na zeven ure werden nog weder twee schokken gevoeld; dezelve waren echter ligt en veroorzaakten alleen eene oogenblikkelijke vernieuwing van schrik. De overheden hebben alle pogingen in het werk doen stellen om de slagtoffers te doen wegvoeren en de waterleidingen, welke de stad van water moeten voorzien, te herstellen.

RUSLAND.

— Luidens berigten uit Odessa van den 18. April werden er dagelijks uit die stad eene menigte krijgsbehoeften naar de kust van Circassie gezonden. De verschillende Russische legerkorpsen die zich aan deze zijde van den Kaukasus vertoonen, bedragen, zegt men, eene werkelijke krijgsmagt van 150,000 mannen, voorzien van eene zoo talrijke als treffelijk gemonteerde berg-artillerie. Den 10. April was het Russisch hoofdkwartier nog altijd te Tiflis, en den Generaal Graaf Woronzow, wien het opperkommando over de armee van den Kaukasus was opgedragen, maakte vast toebereidsels om de bergvolken te omsingelen en te verpletteren.

DUITSCHLAND.

— Uit Nederland is hier uit goede bron de tijding geworden, dat buitenlanders, welke de gevorderde ligchamelijke bruikbaarheid tot de krijgsdienst bezitten en aan hunne landsdienstpligten voldaan hebben, even als Nederlanders voor de militaire dienst in Oost- en Westindië, tegen ontvangst eener premie van f 24 Nederlandsch toegelaten worden. Velen van onze gelukzoekers zijn dientengevolge voornemens, in gemelde dienst te treden.

— Volgens de *Deutsche Allg. Zeitung* heeft de Keizer van China zijne magt in handen gesteld van een regent; het is echter nog onbekend, wien hij tot zijnen opvolger heeft bestemd. Wat er ook van zij, men is op groote gebeurtenissen voorbereid. Het budget van voorleden jaar levert een deficit op van 38,800,000 *taels* (een tael is ongeveer 4 nederl. guldens). Die te-kort zal moeijelijk te dekken zijn, daar het volk te arm is om nieuwe belastingen te betalen.

[Gelukkig Nederland!]

ENGELAND.

LONDEN, den 17. Mei. Gister morgen is te Slough een wedloop gehouden. Een kapitein der *Horse-Guards* had gewed met den herbergier van Slough, om 200 pond st. tegen 100 p. st., dat iemand 20 mijlen, of 7 uren gaans, in 2 uren kon afleggen. Zekere *Maxfield* heeft de 20 mijlen in 1 uur 58 min. 30 sec. zonder rusten afgelegd.

— Den 15. dezer heeft er eene bokspartij tusschen *H. Broone* en *J. Rowe*, om 50 pond st. plaats gehad. Het gevecht heeft 57 minuten geduurd, gedurende welken tijd er 26 aanvallen zijn gedaan. *Broone* is tot overwinnaar verklaard.

FRANKRIJK.

— Een loods van Dieppe is versierd geworden met het kruis van het legioen van eer. Hij heeft het wel verdiend. De *Vigie* deelt volgenderwijze zijn roemrijken staat van burgerlijke diensten mede:

« De loods *Vincent Guignery* droeg veel bij tot de redding der equipage van een Noorweegsch schip op den 16. November 1831. Later in 1833 redde hij het leven van een Engelschman, die bij de groote sluis in het water was gevallen, op het oogenblik dat het verlaat geopend werd. Den 8. Augustus van hetzelfde jaar redde hij een kind van vijf jaren, hetwelk in de haven was gevallen. In den nacht van 3. Maart 1840 ontrukte hij zes zeelieden, uitmakende de equipage van het schip *la Prudence*, schipper *Bloquet*, aan een wissen dood, en werd door het gouvernement daarvoor met een gouden medaille beloond. Den 13. Januarij 1843 schonk hem de koningin van Portugal insgelijks een gouden eerepenning, als belooning voor de redding van de equipagie der Portugesche goelet *San Juan Baptista*, aan den ingang der haven van Dieppe verongelukt. En den 20. dierzelfde maand sprong hij geheel gekleed in de haven en redde een kind van elf jaren, dat zou omgekomen zijn."

— De troepen en kolonisten in Algerie worden telkens verontrust door invallen van benden Arabieren en onafzienbare zwermen sprinkhanen. Beide vijanden zijn met moeite te verdrijven, en komen telkens terug. Vele duizenden worden wel gedood en andere duizenden verjaagd, doch eenigen tijd daarna ziet men zich weder door nieuwe benden en zwermen overvallen. Volgens de laatste berigten, was de opstand te Dahara weder gedempt en de benden Arabieren van Orleansville verdreven, doch de sprinkhanen hadden andermaal een inval gedaan. De maarschalk *Bugeaud* zou op zijne beurt eenen inval naar het Oosten ondernemen.

— In de menagerie van het park te Neuilly zijn thans zes zeer fraaije kameelen, welke de Hertog van *Montpensier* en de Maarschalk *Bugeaud* naar Frankrijk gezonden hebben. De wijfjes leveren melk, die inzonderheid door 's Konings zuster, Madame *Adelaïde*, gebruikt wordt. De drie mannetjes werken in eene machine, welke een pomp aan den gang brengt. Er is, zoo men zegt, ook een jonge leeuw, die zoo tam is, dat de Koning hem in zijne slaapkamer en in zijn schrijfkabinet aanhoudend bij zich heeft. Hij verzelt ook de koninklijke familie bij hare wandelingen in het park.

BELGIE.

— In minder dan drie dagen hebben de hollandsche stoombooten hier 3 à 400 duitsche landverhuizers uit Rotterdam aangebragt. Daar er voor het oogenblik geene amerikaansche schepen genoeg zijn, om alle deze menschen aan boord te nemen, is een gedeelte hunner met een spoortrein naar Oostende vertrokken. *(Antw. N.)*

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, den 19. Mei. Men verneemt, dat dezer dage hier ter stede de overdragt heeft plaats gehad van den Rijn-Spoorweg aan de vereeniging, aan wier hoofd zich bevinden de heeren *Wilson* en *Enthoven*, en dat spoedig tot de zamenstelling van een raad van bestuur zal worden overgegaan.

— Uit Harderwijk schrijft men van den 19. Mei:

« Heden morgen, ten 7 ure, zijn van hier met een der Harderwijksche veerschepen naar het Nieuwe Diep vertrokken 53 onderofficieren en korporaals, 8 vrouwen en 14 kinderen, onder bevel van kapt. *Ewyk*, vergezeld van de 2e luits. der artillerie *J. L. Moerman* en *A. Straatman*, om den 20. dezer, aan boord van het schip *de stad Utrecht*, kapt. *Jaski*, over te gaan, en naar Java te worden overgevoerd, alwaar deze manschappen, waaronder 3 controleurs en 3 schrijvers, bestemd zijn, om voor den geweermakerswinkel werkzaam te zijn.

's HERTOGENBOSCH, den 19. Mei. In de nabijheid der gemeente Oosterbeers schijnt eene verfoeijelijke misdaad gepleegd te zijn. Een 24jarig meisje, *Maria van Gehugten*, in die gemeente te huis behoorende, is Zaturdag namiddag, omstreeks 7 ure, vermoord en van al hare kleederen beroofd, op den weg gevonden. Verdere bijzonderheden zijn tot heden niet bekend. De regterlijke autoriteiten hebben zich onverwijld naar de plaats van het feit begeven, ten einde onderzoek te doen. Men zegt dat het lijk nog warm was, toen het werd gevonden.

OORLOG OF VREDE.

Welk bevallig, rijk, vijfentwintig jarig weeuwtje heeft, bij het aantrekken van haar eerste rouwgewaad, niet gezegd: « Dit weet ik wel, dat ik nooit zal hertrouwen."

In het vorige jaar kwamen twee echtelingen van Baden terug, waar zij zes weken lang in alle de vermakelijkheden, die dit schoone oord in menigte aanbiedt, hadden doorgebragt. Zij reden in eenen helderen zomernacht. De bekoorlijke mevr. S., in aangename mijmeringen verdiept, tuurde naar de flikkerende starren van den onbenevelden hemel, toen eene onaangename gewaarwording haar plotseling op het gebied der wezenlijkheid terugvoerde. Haar echtgenoot was met de onverschilligheid van iemand, die aan zijn geluk gewoon is, zachtkens ingeslapen, en leunde eenigen tijd tegen haren schouder. De jonge vrouw wilde hem eene andere houding doen aannemen, doch al hare pogingen waren vruchteloos. Zij wilde hem wekken, doch hij bleef doof voor hare stem; zij greep zijne hand, maar die hand was ijskoud en stijf. Verschrikt stond zij eensklaps op, en haar gemaal viel, als levenloos op de kussens neder. Haar angst was maar al te zeer gegrond, — de Heer S. was dood.

Op eenen angstigen kreet van mevr. S., hield de postillon stil, en de knecht en kamenier, die op den bok zaten, stegen af en openden het portier om te vernemen, wat er gebeurd was. Men hief den heer S. uit het rijtuig en trachtte hem in het leven weder te roepen; maar het bleek spoedig, dat hij, getroffen door eenen aanval van beroerte, reeds overleden was. Mevrouw S. was in onmagt gevallen en kwam eerst na verloop van ruim een kwartier uurs weder bij. Toen zeide hare kamenier weenende: „Ach! mevrouw! ik beklaag u van ganscher harte! gij zijt weduwe!"

Mevr. S. had nog den tijd niet gehad, om het geval van dien kant te beschouwen. Het toeverwoord weduwe brak in eens de snikken af, die haren boezem benaauwden, en deed een zenuwtoeval bedaren, dat anders de ergste gevolgen had kunnen hebben.

« Vertoeven wij niet langer," sprak zij met eene vaste stem, « Jonas moet in het rijtuig gaan zitten, ik zal bij u op den bok plaats nemen. Te paard, postillon en zorg, dat wij spoedig het naaste dorp bereiken!"

In het dorp aangekomen, volbragt mevr. S. de formaliteiten, door de wet en de reglementen bepaald.

Eenige dagen daarna rustte de overledene in zijn familiegraf, en ontving de jonge weduwe de rouwbezoeken harer talrijke vrienden.

Vele echtgenooten worden door hunne vrouwen opregtelijk beweend; somtijds zelfs, (maar de gevallen zijn ten hoogste zeldzaam, en behooren meer tot het poëtische dan tot het dagelijksche, prozaische leven), wordt de vrouw door hare droefheid over het verlies van eenen beminden gemaal in het graf gesleept.

De heer S nogtans behoorde tot het getal derzulken, die weinig betreurd worden, omdat zij zorg hebben gedragen, hunne vrouwen te troosten reeds bij hun leven. Mevr. S. was een slagtoffer geweest van het oude vooroordeel, dat het geluk onafscheidbaar is van den rijkdom. Haar verstand was ter naauwernood ontwikkeld, en haar hart nog niet voor liefde vatbaar, toen zij met eenen man, dertig jaren ouder dan zij, in het huwelijk trad. De man had maar een' goeden karaktertrek, de belangloosheid; want hij had haar *sans dot* genomen. Daarentegen zocht hij ook na de wittebroodsdagen, die voor hem alleen dezen naam verdienden, geenszins door teedere zorgen de ongelijkheid van jaren, die tusschen hem en zijn gade bestond, te doen vergeten; integendeel, hij was norsch, lastig, knorrig en jaloersch.

Mevr. S. beschouwde dus haren weduwstaat als eene verlossing uit eene zesjarige slavernij. De wereld, met deze omstandigheden bekend zijnde, vorderde dan ook van haar geene langdurige afzondering; reeds na drie maanden, omgaf haar een zwerm van aanbidders, te gelijk aangetrokken door hare schoonheid, verstand en vermogen.

De aanbidders van mevr. S. werden bovendien aangemoedigd door het verledene. De bedaagde, geenszins beminnelijke S. moest ligt te vervangen zijn; want de weduwe had zoo veel teleurstelling en verdriet ondervonden, dat elke andere verbintenis haar wel een hemel op aarde moest schijnen. De overledene had zijnen opvolger eene goede kans nagelaten.

Mevr. S. was over haren weduwlijken staat als opgetogen, en genoot in volheid de zoete teugen der vrijheid en der vleijerij; zij ontving hare bewonderaars minzaam, en wachtte zich wel iemand hunner te ontmoedigen. Zoodra zij echter vertrokken waren, dreef zij met hen den spot.

« Zij doen vergeefsche moeite," zeide zij, « de ondervinding heeft mij geleerd, en ik ben niet dwaas genoeg, om in nieuwe strikken te vallen!"

« Maar, zoo gij den tijd naamt om eene goede keus te doen?"

« Men wordt toch misleid; de schijn bedriegt immer."

« De heer S. was oud; gij kunt een' jongeling huwen; zijn er dan geene geestige, zachte, beminnelijke jongelingen meer?"

« Zij zijn dat allen, wanneer zij eene vrouw om den tuin willen leiden. Ben ik niet veel gelukkiger door mijne vrijheid? Mijne jeugd hoop ik nog eenige jaren en mijn vermogen levenslang te behouden; derhalve zal ik altijd in mijne aanbidders liefde en onderdanigheid vinden; hoedanigheden, die men in eenen echtgenoot niet aantreft."

Met elken dag werd het getal der trawanten van mevr. S. grooter; elken dag had zij een nieuw aanzoek te beantwoorden. Deze kwamen zelve zich aanbieden, genen deden zich door afgezanten vertegenwoordigen. Sommigen zochten haar hart door vernuft te vermeesteren, anderen vleiden hare eerzucht en hoogmoed.

De heer S. had zijner vrouw bij testament dertig duizend francs jaarlijksche renten nagelaten. Op zekeren morgen deed haar notaris zich bij haar aanmelden.

« Ik kom u waarschuwen," sprak hij, « gij wordt door een proces bedreigd."

« Ik! waarom?"

« Men wil u de nalatenschap van uwen man betwisten."

« Er is immers een testament?"

« Het testament zou vernietigd kunnen worden."

« Waarom? — Is het dan niet in den behoorlijken vorm opgemaakt?"

« De wil van den overledene was goed, maar hij heeft dien slecht uitgedrukt. Had hij mij geraadpleegd, het ware beter; maar ongelukkig heeft hij een olographisch, dat is met eigen hand geschreven testament nagelaten, en er zijn verschillende gronden van nulliteit.

AMERONGEN, den 16. Mei. Gisteren is van het naburig Elst naar Amsterdam vertrokken de Heer *A. van den Brandhoff Ez.*, benoemd tot bestuurder en herder der Europesche volkplanting aan de oevers der Saramacca. Zijn Wel-Eerw. en de Heer *de Jong*, genees-, heel- en vroedmeester dier kolonisatie, met hunne gezinnen, benevens 15, uit 104 personen bestaande huisgezinnen, 5 jongelingen en 3 jonge dochters, als vrije arbeiders, die reeds zijn ingescheept, staan gereed den vaderlandschen grond te verlaten. De overtogt zal voor het meerendeel geschieden met het schip *Antonie en Eugénie.* Vier dezer familiën begeven zich op het schip, ter overbrenging van gereedschappen voor den landbouw, vee en andere benoodigdheden bestemd. Wenschelijk is het, dat deze, in velerlei opzigten zoo belangrijke onderneming, met den besten uitslag moge bekroond worden.

MIDDELBURG, den 21. Mei. Men verneemt dat dezer dagen, zoo wel door den Raad der stad Middelburg als door heeren Gedeputeerde Staten van Zeeland, bij een eerbiedig adres aan den Koning, hoogstdeszelfs gunstige beschikking is ingeroepen tot verwezenlijking van het onlangs door onzen stadgenoot, den heer *D. Dronkers*, ontworpen plan tot het aanleggen eener spoorweg van genoemde stad naar de Duitsche grenzen, in verband met een vroeger ingediend ontwerp tot het digten van het Sloe en het daarstellen van een nieuw kanaal door Walcheren, met de daarmede gepaard gaande verbetering der Middelburgsche haven. — Moge deze pogingen, welke door de overheid in het belang van de welvaart dezer stad en van de provincie worden aangewend, met de beste uitkomst bekroond worden!

Nog verneemt men, dat van de geprojecteerde bedijkingen der schorren van den Beukelspolder, Onrust, het Schengen, Saftingen en het Zwin, bereids de eerste zijn toegestaan en aangevangen, waardoor aanvankelijk twee vruchtbare polders, genaamd Thomas en Paulina, met ruim 300 bunders land, zullen worden verkregen.

Ingezonden Stukken.

's GRAVENHAGE, den 20. Mei 1845.

Het schijnt dat de correspondenten der onderscheidene nieuwsbladen te 's Gravenhage zich al zeer slecht van hunnen pligt kwijten, want zelden vindt men ergens, ook niet in uw blad, eenige melding gemaakt van het nieuws van den dag alhier; ik zal dit trachten te vergoeden en aan uwe courant van tijd tot tijd het een en ander mededeelen.

Veel opzien heeft hier deze winter gemaakt de vergoding en verdwijning van eenen magnetiseur en eene clairvoyante. Heden aangehaald werden zij morgen verstooten (anderen zeggen omgekocht, om te vertrekken;) waarom? Men verhaalt, dat het den magnetiseur geene moeite kostte, om zijne clairvoyante, met haar geestelijk aanzijn, elders over te brengen; zoodat zij duidelijk verhaalde, wat een derde elders verrigtte. Om hiervan de proef te nemen, werd haar gevraagd, wat zeker hooggeplaatst personaadje op dat oogenblik deed; de clairvoyante antwoordde, dat zij las in een groot boek; men onderzocht de zaak en bevond ze waarheid. Eene andere openbaarmaking van een aan niemand bekende doodvlak en eenige kromgegroeide teenen, bragt bij hoogbevreesde zielen te weeg, dat men van die lastige weetallen wilde ontslagen zijn en zoo men zegt heeft men, latende varen den opzienmakenden weg des gewelds, de aantrekkelijkheid des gouds gebezigd, om magnetiseur en clairvoyante te doen verhuizen.

Maar o onheil der onheilen! er zijn meer magnetiseurs en enkele clairvoyanten. Zeer in het geheim heeft thans hier eene magnetische bewerking plaats, alleen met het doel, om de clairvoyante tot de hoogte van geestoverplaatsings-vermogen te brengen en het lukt; deze dame, want het is eene dame, heeft al zeer aardige, en ook haren afkeer van zeer leelijke, dingen te kennen gegeven, waarvan men thans tracht een enkele te verificeren, te weten, dat de geheele leening van 127 millioenen, niet *a pari* is geplaatst, maar voor een deel tegen 93 pCt., zoodat, bijaldien die inschrijving ten behoeve van anderen door commissionairs is geschied, deze commissionairs 7 pCt. zouden hebben geprofiteerd. — Het is alleraardigst, hoe men deze clairvoyante in rapport brengt met de plaats, waar men haar in den geeste wil overbrengen. Men heeft daartoe noodig een stuk papier of een boek dat gelegen heeft in het kabinet des Konings, van den heer VAN HALL, BORSKI of elk ander. Het schijnt dat een kleedingstuk niet werkt op het verplaatsingsvermogen, maar alleen op de vereenzelving met den persoon. Het rapport door middel van een meubelstuk werkt zeer sterk, maar dit is moeijelijk tegen den wil des eigenaars te verkrijgen. — De geestverplaatsing schijnt de clairvoyante te vermoeijen, vooral als zij met haren geest op eene verwijderde plaats is geweest. —

Niet minder opzien heeft hier gebaard, de verregaande kwaadaardigheid waarmede sommige personen het ontwerp van grondwets-herziening hebben ontvangen en hoe zij, zaken en personen vermengende, de voorstellers en den welbekenden aanprijzer van het voorstel, met in het oogloopende onbeleefdheid hebben behandeld. Men zegt algemeen, dat deze rol is opgelegd en aanbevolen door zeker personaadje, onbekend met de Societeit van 's Gravenhage en hare zeden, en welk personaadje schijnt te meenen, dat intrigues, die opgang maken aan de beurs, en waarmede een arme speculant wordt over den kop gewerkt, ingang bij *den room* der Residentie-Societeit zouden kunnen maken; met deze rol, die algemeen wordt uitgefloten, en welke slechts eenige ongelukkige automaten hebben op zich willen nemen, stonden in verband de beruchte *Staatkundige Brieven.* Om de herziening te dooden, moesten THORBECKE, LUZAC, en vooral Mr. DIRK DONKER CURTIUS verbrijzeld worden; maar de pijlen op hen afgeschoten, zijn als een knibbel-spel om hen heen gevallen en hebben niets achter gelaten, dan minachting voor den kinderachtigen vijand die ze op hen afschoot. De Hooge Societeit van den Haag heeft te veel Ministers en Ministerien en Groot-kruisen zien op- en ondergaan, om hare oude vrienden, ten believe van een dier dwaallichten, te verzaken, of mannen van erkende kunde en probiteit, om de nukken derzelven scheef aan te zien. —

De benoeming van den heer ROCHUSSEN, tot Gouverneur-Generaal, is met zekere koelheid ontvangen; men zag daarin meer eene verwijdering dan eene belooning. VAN HALL, zeide men, wilde geenen mededinger gedoogen; men stelt zich anders veel goeds voor van het innemend karakter van den heer ROCHUSSEN. Sommigen twijfelen echter of hij wel genoegzaam karakter voor zijne betrekking bezit. Later nader.

Advertentien.

§ § § Met vriendelijke dankbetuiging geven de DAMES welke zich daartoe hebben vereenigd, kennis, dat nog bij haar zijn ontvangen de volgende giften ten behoefte der weduwen *VAN VERRE* en *VAN DER KUYL*:

Van eene Jufvrouw uit Deventer, aldaar onder hare kennissen verzameld . . . . ƒ 12,50.
Van den Heer *A. Moens*, uit Zierikzee . . . « 10,00.
Van den Heer *v. B.*, uit Middelburg . . . « 2,60.
Bij de *Gebroeders Abrahams*, sedert nog ontvangen . . . . « 12,00.

§ § § Publieke Verkooping binnen Vlissingen, op Maandag den 26. Mei 1845, des voormiddags ten 10 ure, in het Koffijhuis *den Prinsentuin*:

Van eene aanzienlijke partij door zeewater beschadigde EIKEN BOOMSCHORS, voortkomende van de lading van het gestrande Belgische smakschip *de Jonge Johanna*, thans liggende in een pakhuis in de Kalkhokstraat, alwaar dezelve Schors op Zaturdag den 24. dezer voor een ieder is te zien.

Informatie te bekomen bij den heer *J. HECTOR*, Commissionair te Vlissingen. *Brieven franco.*

PUBLIEKE VERKOOPING TE VLISSINGEN.

Op Dingsdag den 27. Mei 1845, des voormiddags ten elf ure, zal, op geregtelijke autorisatie, publiek worden verkocht: Twintig Vaten POTLOOD, Vier Balen PARADIJSZAAD, en, wat verder mogt worden gepresenteerd; alles door zeewater beschadigd, voortkomende van de lading van het Hanoversch Kofschip *Frau Gebke*, gevoerd door Kapitein *E. E. Valk Jr.*, gekomen van Altona, bestemd naar Liverpool; zijnde deze Goederen des morgens voor een iedert te zien.

Nadere informatie te bekomen bij de Heeren *J. SMITH* en *J. BORGHMANS*, Commissionairs aldaar. *Brieven Franco.*

§ § Al degenen die iets te vorderen hebben of verschuldigd zijn aan den boedel van *PIETERNELLA AMBACHTSHEER*, huisvrouw van *J. HOBEIN*, Opperstuurman aan boord van Zr. Ms. fregat *Ceres*, op reis naar de Oost-Indiën, — of aan laatstgenoemden zelve, gelieve daarvan opgaaf of betaling te doen ten huize van den ondergeteekende, vóór of op den 27. Mei aanstaande.

J. C. BEBELAAR.
St. Jacobstraat, F. No. 77.

§ § § Indien zekere Grossierster in Dranken, wonende *by* en in het woonhuis *van* hare aangehuwde Kleindochter te Oostburg, haar persoon en hare minnarijen, in der tijd, aan den jongman ten voorbeelde had gesteld, die zich den 20. April ll. (op invitatie der Kleindochter) presenteerde, zij had in zich zelve meer stof gevonden, als in de vrouw van des jongmans Broeder. — Ieder die haar kent zal in minnarijen of huwelijkszaken geen ander voorbeeld willen; — ook haar eigenbelang in dezen moest zij vooral op den voorgrond hebben gesteld, want trouwt de Dochter eenmaal, dan zal hare tong van zelf worden geboeid. —

Men hoopt dat de zorgvuldige aangehuwde Grootmoeder in 't vervolg eerst hare eigene voorbeelden uitleent, eer zij die gaat leenen bij andere vrouwen, of men zal, hoe zot het ook wezen mag, deze zaak van haren eersten oorsprong ophelderen. —

Een vyand van ongenbodigde lastertaal.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 22. Mei. Sedert den 20. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Frederika, H. Breckwolt, Lindorff, garst; Odin, B. J. Leth, Tricota, stukgoed.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgkomen en van deze reede naar zee gezeild.

Adona, G. Rosta, Napels, Euredice, G. Hagblom, Riga, beide stukgoed; Marianne, J. Breckwold, Oostzee, Oscar, J. Crapp, Koppenhagen; St. Andres, J. Rich, New-York, Annette Haga, P. Gamst, Elise Wilhelmine, L. Lorentzen, beide Hartlepool, alle ballast; St. George, W. Laijho, Stokston, Urania, H. Normand, Leith, beide schors.

Heden is binnen de haven gekomen, Julie, kapitein G. H. Wulff, komende van Antwerpen, bestemd naar Duinkerken.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende artikelen te MIDDELBURG,

22 Mei 1845.

De Nederlandsche mudde.		De Nederlandsche mudde.	
2 J. Zeeuwsche Tarwe	f 8.25	Zomergarst	f 4.00
1 dito dito	– 7.75	N. W. dito	–
N. dito dito	– 6.00	N. W. Gr. Erwten	
2 J. Walch. dito	– 8.50	Z. Gr. dito	
1 dito dito	– 8.25	W. Witte dito	
Nieuwe dito	– 6.50	W. Witteboonen	
O. Rogge	– 6.00	Br. dito	
N. Rogge	– 6.00	N. W. Paardenboonen	– 5.00
W. Koolzaad	–	Z. dito	– 4.75
Zomer dito	–	Raapolie	f 41.00 p. v.
St. Joosland dito	–	Patentolie	– 43.00 –
Haver	–	Lijnolie	– 34.50 –
Boekweit	–	Raapkoeken f . de st.	
Zomerzaad	–	Lijnkoeken – 9.00	104 –
Winter garst	– 4.50		

« Waarom dan mij niet dadelijk gewaarschuwd?"

« Omdat ik u niet wilde verontrusten. Het was mij vroeger ook niet bekend, dat S. eenen neef had, die op zijne nalatenschap aanspraak kon maken."

« Hij heeft mij nimmer van dien neef gesproken."

« Ik begrijp niet, waarom hij dat stilzwijgen bewaard heeft; maar zeker is het, dat die neef bestaat."

« En deze wil mij het bezit der nalatenschap betwisten?"

« Ja, mevrouw! de zaak is reeds in de handen van een advocaat, en gij moet maatregelen nemen. Morgen reeds zult gij eene dagvaarding ontvangen."

Kwade tijdingen gaan altijd met verbazende snelheid van mond tot mond, en de eigenliefde van Mevrouw S. kreeg eenen gevoeligen schok, toen zij zag, hoe het getal harer aanbidders, door de bekendwording van het proces, dagelijks minder werd. Zelfs die, welke haar nog overbleven, hadden een verlegen, dubbelzinnig voorkomen, en bewezen, even duidelijk als de anderen, hoe broos de band was, die hen aan de jonge weduwe verbond. De blijvenden waren enkel de behendigen en voorzigtigen, die nimmer iets met overhaasting doen; maar gewoon zijn den loop der dingen met bedaardheid af te wachten.

« Ziedaar hoe de wereld is!" riep mevrouw S. uit, « en gij riedt mij aan om een' van die heeren tot mijn' echtgenoot te kiezen?"

« Gij hadt wel gedaan met mijnen raad te volgen en u in tijds te verklaren. Ware een van die heeren met u gehuwd, dan zou thans uw toestand beter, uw hart geruster zijn; want inderdaad, zoo gij uw proces verloort, wat hield gij dan over!"

Deze aanmerking was gegrond, en een sombere wolk daalde over het gelaat der jonge vrouw, die, gewoon aan weelde, het gebrek met afschrik voorzag.

Haar advocaat zeide rond uit, dat het stond tien tegen een, dat zij haar proces verliezen zou, en het gevoelen van den notaris was niet gunstiger.

« Gij moet echter niet wanhopen," sprak hij; « ik heb uwen tegenpartij een vergelijk voorgesteld."

« Wat is van zulk eenen stap te wachten!"

« Zeer veel misschien; want uwe partij is tot eene minnelijke schikking bereid."

« Zie hier zijnen brief; vergun mij u dien voor te lezen. –

« Ik ben er zeker van, het proces te zullen winnen; geen regtsgeleerde, het testament gelezen hebbende, twijfelt daaraan. Maar ik wil edelmoedig zijn, wetende, dat mijne tante mijnen oom niet zeer gelukkig heeft gemaakt, bied ik haar de gelegenheid aan, om het verledene weder goed te maken. Ik heb de eer niet mevrouw S. te kennen, maar hetgeen ik van hare schoonheid, karakter en verstand vernomen heb, noopt mij om haar mijne hand aan te bieden, met het vermogen, dat zij tegenwoordig nog bezit, maar gevaar loopt binnen kort te verliezen. Mijn ultimatum is: Proces of huwelijk, oorlog of vrede."

« Die onbeschaamde!"

« Ik beken, de brief is niet in eenen zeer beleefden toon gesteld; maar misschien is uw neef meer te beklagen dan te berispen; zijne opvoeding werd mogelijk eenigzins verwaarloosd, door gemis van fortuin."

« Gij zult toch mij niet raden dit huwelijk aan te gaan, mij, die gezworen heb nimmer te zullen hertrouwen?"

« Dien eed deed gij in rustiger tijd."

« Het is waar. De moeijelijke omstandigheden, waarin ik mij thans bevind, zouden welligt mijn besluit kunnen doen wankelen. Misschien zou ik kunnen besluiten mijne vrijheid op te offeren, indien het een' aanminnig en verstandig man betrof; maar...."

« Een jongeling als hij, die gisteren in den schouwburg naast u zat?"

« Gij waart alzoo daar?.... gij hebt het gezien.... maar het is immers zeer natuurlijk. Men spreekt wel eens met zijn' buurman, ofschoon men hem juist niet kent."

« Maar de conversatie was regt levendig!"

« Welnu, ik zal opregt jegens u zijn, en beken u gaarne dat ik nooit een' verstandiger en wellevender man heb aangetroffen."

« Hebt gij hem sedert gisteren niet wedergezien?"

« Zoo even toen ik aan het venster was, reed hij voorbij en groette."

« Nu, ik zie daar volstrekt geen kwaad in... maar spreken wij weder van onze zaak! Wat zal ik aan uwe tegenpartij antwoorden?"

« Dat ik het proces zal afwachten."

« Is u dat ernst?"

« Niets zal mij van dit besluit afbrengen."

« Het is zeer onvoorzigtig."

« Alles is te verkiezen boven een dwaas huwelijk. Wees zoo goed mijn antwoord op te maken."

« En weet gij wel, wie er de overbrenger van zijn zal? – De jongeling die mij den brief van uwe tegenpartij bragt, is dezelfde die in den schouwburg naast u zat. Hij is van Nantes gekomen met de boodschap van uwen neef, en dezen avond vertrekt hij weder.

Nog voor dat mevr. S. antwoorden kon, trad de vreemdeling de kamer binnen. Na de hevig ontstelde mevr. S. gegroet te hebben, vroeg hij den notaris of mevr. S. tot den vrede besloten had?

« Men kiest den oorlog," antwoordde de notaris.

« Ja, mijnheer, den oorlog, voegde mevr. S. er bij.

« Maar," sprak de jongeling, « indien wij eens onderhandelden.... De vrede is zulk eene goede zaak! ik bid u, schrijf mij de voorwaarden van het verdrag eens voor!"

« Gij zijt derhalve minister plenipotentiaris?"

« Ik heb de uitgebreidste volmagt, en ben gereed u alles toe te staan, wat gij verlangt."

« In dat geval moest gij de goedheid hebben uwen naam te teekenen aan den voet van dit schoone blad, hetwelk ik dan vol zal schrijven."

De jongeling nam eene pen, en teekende zijn naam.

« Wat zie ik?" vroeg mevr. S... in verbazing. – Mijn naam, mevrouw?"

« Lucien S...! derhalve zijt gij zelf zijn neef! – Maar, hoe is uw gedrag overeen te brengen met uwen brief aan mijn notaris?"

« Ik heb nooit aan uwen notaris geschreven."

« Vergeef het mij," sprak de notaris, « ik heb u een weinig geplaagd. Deze heer was te kiesch om zelfs u den voorslag te doen, en hij droeg mij zijne belangen op, tot bereiking van een vergelijk door eene echtverbindtenis."

« Maar, wat behelsde de brief?"

« Dat gij pleiten of huwen wilde; den oorlog voor de regtbank of de vrede voor het altaar."

« En waartoe besluit gij thans? Mijn lot en leven zijn in uwe hand."

« Een oogenblik heb ik krijgshaftige denkbeelden gekoesterd; maar de oorlog brengt zoo vele rampen mede, dat ik besloten heb den vrede aan te nemen."

Met geestdrift kuste Lucien de schoone hand, die hem werd toegereikt, een paar weken later stond de weduwe ten tweede male voor het altaar.

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BIEREN.